

Imaórák

36.

A keresztény szabadság - kiváltság a jóra

2023. július

... Élő hittemmel vagyok én szabad.
mankó helyett kötöttem szárnyakat.
Ami akad a földön emberi,
Gazdag szívem testvéremnek ismeri.
És ami túl az emberkörökön,
A végtelenség: ígért örököm...

Sík Sándor: Hiszek

Ajánlás:

Manapság sokat beszélnek a szabadság fogalmáról, a szabadság megélésének fontosságáról, egyéni és közösségi élet területén is. Csakhogy sokan tévúton járnak, mivel a túlhangsúlyozott szabadság inkább szabadosság, ami viszont romboló, és rabságot eredményez. Jézus nyomán megérthetjük az igazi szabadság lényegét.

Júniusi imaóránkon a **szabadság** és **szabadosság** értelmezéséről elmélkedünk, és Isten fiainak szabadsága felé törekszünk.

Plébániai füzetek

Beköszöntő

Kedves Testvérek!

Modernnek beállított világunk a személyes szabadság kiélését, megélését helyezte az első helyre: „*nekem mindent szabad, senki ne állítson ez elé korlátokat: se személyek, se közösségek, se az állam!*” Igen ám, csak a sok kiskirály egyéni „szabadsága” ütközik a többi akarnok érdekeivel, máris megbukott az elmélet...

Azután az egyéni önzésünk kiélése nemcsak konfliktusokat generál, hanem ártalmas is: mind mentálisan, lelkiileg, mind a fizikai/anyagi környezetünkben is. És nemcsak embertársainknak, hanem önmagunknak is. Erről, persze, hallgat az abnormalitást értékesnek beállító mainstream!

Isten szabad akaratot adott az Ő képére és hasonlatosságára teremtett embernek, amit helyesen értelmezve kell megélnünk, ha az igazi, a belső szabadságot céloztuk meg. Jézus ezt élénk élte, csak őszintén követnünk kell – kellene...

Júniusi imaóránkon önmagunk számára is próbáljuk megfogalmazni, én mit is értek a saját szabadságomon, mennyire vagyunk szabadok mi, akik keresztényként akarunk élni.

Az imaóra meghallgatható honlapunkon a Média/Imaórák menüben, ill. a Mária Rádió archívumában az Imaórák között:

2023.06.16. - 23:20

2023. július

Júniusban a plébánia udvarán gyűltünk össze a szokásos havi imaóránkra. A szép számmal megjelent Testvéreket László atya köszöntötte, majd pár gondolattal bevezette imádságos együttlétünket:

Kedves Testvérek!

Hétfőn volt az utolsó hétkezdés az iskolában, és ennek a hétkezdésnek az volt a témája, hogyan tudjuk eltölteni a nyári szünidőt, azt a szabadságot, amit most kapunk – egészen szeptemberig. Arról beszéltem a gyerekeknek, hogy nagyon komolyan különbséget kell tenni a szabadság és szabadosság között. Mert a szabadosság azt jelenti, hogy azt csinálom, amit akarok, a szabadság pedig azt jelenti, hogy szabadon igyekszem a jót tenni. A nyári szünidőben is mennyire fontos az, hogy igyekszünk minél több jót tenni. Jót tenni az Istennek – azzal, hogy imádkozunk, hogy ott vagyunk nyáron is a szentmisén. Jót tenni másokkal, és jót tenni önmagunkkal is: amikor olvasok, amikor egy kicsit azért tanulok is a nyár folyamán. Ez az igazi szabadság. A mai imaóránkon így szeretnék egy kicsit elmélkedni, és különbséget tenni a szabadság és szabadosság között.

Legutóbbi imaóránkon a bémálczóok fejével próbáltunk gondolkodni – többek között – a szabadság értelmezéséről, megéléséről. Akkor csak érintőlegesen. Úgy gondolom, mai világunkban érdemes egy kicsit átgondolni, mit is értünk keresztény szempontból a szabadságon? Mire sokkolja, mire hajszolja a világ, a liberalizmus vadhajtásai az emberiséget? Ez utóbbi inkább a szabadosság fogalmával azonosítható.

Mai témánk tehát a szabadság és a szabadosság értelmezése, tettenérése életünkben, környezetünkben.

Először is kétféle szabadságról érdemes gondolkodnunk: a negatív szabadság – ez szabadság valamitől, a pozitív szabadság pedig, szabadság valamire. A keresztény szabadság ez utóbbival azonosítható: nem politikai, szociológiai fogalom, hanem inkább életút, életfilozófia. Szent Pál írja a galatáknak: Gal.5,1,13

„Ezért álljatok meg abban a szabadságban, amelyre Krisztus megszabadított minket, és ne engedjétek magatokat újból a szolgaság igájába fogni!... Mert ti, testvéreim, szabadságra hívatatok; csakhogy a szabadság ne legyen ürügy a testnek, sőt szeretettel szolgáljatok egymásnak.”

Itt máris felsejlik Isten gyermekeinek szabadsága fogalom. Jézus erre váltott meg, erre hívott meg bennünket, hogy ne a törvények betartása legyen a belső motivációnk, nem önző érdekeink megvalósítása, kiélése, hanem a szeretet, a képesség, a kiváltság a jóra, ahogy mai imaóránk mottója is mondja: a keresztény szeretet - kiváltság a jóra. Ez a krisztusi új teremtés lényege. Az újjászületett ember az Isten békességével és irgalmával találkozik, ami tehát felülről és belülről jön. Ez jobbá teszi életminőségünket, és az örök élet távlatát is elénk vetíti. Magyarán: jól érezzük magunkat a bőrünkben, a helyünkön vagyunk, belső békességünk van!

Szent Ágoston mondja: *Szeress és tégy amit akarsz!* Szent Pál a korintusi levélben hasonlóan ír:

„Minden szabad nekem, de nem minden használ. Minden szabad nekem, de ne váljak semminek a rabjává.”

Folytassuk egy blog bejegyzéssel mai világunk megfigyelését.

A báránybőrbe bújt, jóságos tanító szerepét játszó farkasok olyan magas fokú gőgöt, önteltséget és önhittséget neveltek a Föld népeibe, hogy azok már képtelenek különbséget tenni a szabadság, mely életet ad, és felemel, és a szabadosság között, mely a test romlásával együtt a lelket is halálra ítéli. Nem akarjuk észrevenni, hogy szabaddá csak az igazság által, és nem pedig a hangezatos, egónak tetsző hamis tanok által válhatunk. Igazságot pedig csak a gyakorlatba ültetett tudásból, azaz felelősségvállalásból kaphatunk.

És itt jönnek képbe a megjövendőlt hamis próféták, kik szabadság címszó alatt szabadosságra, azaz a felelősség hártására buzdítanak. Ezek a tanok családokat tesznek tönkre, embereket kergetnek az alkoholizmusba, a drogfogyasztásba, a közömbösségbe és az önpusztításba. Na de ez az ő dolguk. A mi dolgunk meg az, hogy nemessé válva különbséget tudjunk tenni a bárány és a báránybőrbe rejtőzött farkasok között.

A lélekgyilkos ezotériának köszönhetően elhittük, hogy nekünk mindent szabad. És ez részben így is van, mert szabad akaratot kaptunk. Viszont ez még nem jelenti azt, hogy a helytelen döntések nem járnak súlyos következményekkel.

Tehát annak érdekében, hogy gyümölcsöző legyen az életünk, fontos megismernünk, mi az, ami az életet, és mi az, ami a halált szolgálja, mi az, ami a sötétséget, és mi az, ami a világosságot táplálja. Teremtőnk nem várja el tőlünk, hogy mi magunktól, önerőből fedezzünk fel mindent. Különböző eszközöket bocsájtott a rendelkezésünkre, melyek segítségével leellenőrizhetjük, hogy épp hol tartunk: cselekedeteinkkel az életet vagy a halált szolgáljuk.

Ezen eszközök használata, mivel szabad akaratunk van, nem kötelező, hanem szabadon választható. A lényeg, hogy az utolsó órában senki ne mondhassa azt, hogy nem volt segítség.

Igen, mi nem mondhatjuk, hogy nincs segítség, nem volt segítség. Az a kérdés: komolyan vesszük-e a hitünket? Nekünk van irányunk, lámpásunk a világ sötétsége ellenére is. Énekeljünk.

//: Te vagy a fény a szívemben, Jézus, add, hogy ne szólhasson bennem a sötét!

Te vagy a fény a szívemben, Jézus. Krisztus, jöjj, Te vezess utamon! ://

A szabadság ellentéte, ellensége a szabadosság. Egy református honlapon találtam a következő fejtegetést:

A szabadság, az igazi szabadság egyik ellensége a **szabadosság**. Ebben a bűnbe esett embernek az a vágya jelenik meg, amelyik nem tűr semmilyen korlátot. Amelyikkel az ember arra törekszik, hogy ne függjön senkitől se, és korlátlanul, mértéktelenül élvezni akarja mindazt, ami neki tetszik. Erre a gondolkozásra és gyakorlatra illik Jézusnak az a mondata, hogy az ilyen ember Istent nem fél, embert nem becsül. Lesöpör minden tekintélyt, nem ismer el maga fölött senkit és semmit. Túlteszi magát mindenféle törvényen. Ő maga akarja a törvényt szabni, vagyis maga akar istenkedni nemcsak a maga életében, mások felett is.

Bizonyos értelemben a francia forradalom tűzte zászlajára ennek az abszolút szabadságnak a jelszavát. Csakhogy abszolút szabadságban élni lehetetlen. Ez az ördög illúziója. Azért nem élhet így az ember, mert temérdek függőségbe van beágyazva az életünk. Függsünk a természeti törvényektől. Tetszik, nem tetszik, például a nehézkedés mindnyájunkra hat, és ez ellen nem sokat tudunk tenni. Függsünk azoktól a mikroorganizmusoktól, amik bennünk élnek, és amiket jószerevével nem is ismerünk. Függsünk egymástól, akár akarjuk, akár nem. Tiltakozni lehet ellene, de ez adottság. És függ az ember elsősorban azért, mert teremtmény. Függs Alkotójától akár akarja, akár nem.

Ennek ellenére az erkölcsi síkon ezt a korlátlan szabadságot mégis újra és újra sokan megpróbálják megvalósítani. Nekik ne parancsoljon senki, a dolgaikba ne szóljon bele senki. Ebből mindig mértéktelenség születik. Márpedig a legjobb dolgot sem lehet mérték nélkül gyakorolni úgy, hogy az ember azzal ne ártana önmagának vagy másoknak.

Aki erre a szabadosságra törekszik, vagyis egyfajta korlátlan szabadságban akar élni, az előbb-utóbb rabbá lesz. Rabja lesz a korlátlan szabadság hajszolásának, annak, hogy újabb és újabb kísérleteket tegyen ennek a megvalósítására. Olyan helyzetekbe sodorja magát, amiből nem talál kiutat. Ezek az emberek esnek legkönnyebben áldozatául valamilyen szenvedélynek, ami megkötözi őket, és folyamatosan tönkreteszik magukat, másokat és a környezetüket. Rettenetes rabsághoz vezet az, ha valaki mindentől szabadon akar gondolkozni és élni.

Wass Albert világlátásával folytassuk elemzésünket: világunk, benne a mi helyünk és szerepünk értelmezését.

Te és a világ

A *Szabadság* - azt jelenti, hogy jogod van az élethez, éppen úgy, mint a pillangónak, vagy a madárnak, vagy a vaddisznónak. De semmivel sem több, mint ezeknek. Vagyis jogod van a magányhoz, az élelemhez, amit megszerzel magadnak fáradozás árán, a napsütéshez, az esőhöz és ahhoz, hogy dideregj a hóban, ha nincs meleg ruhád. Jogod van szabadon gondolkodni a világ dolgai fölött, szép és csúnya, jó és rossz között választani. Jogod van bátornak lenni és őszintének. Becsületosnak, igaznak. Jogod van békességben élni és nyugalmasan várni a naplementét. Jogod van elnyomni magadban gonosz indulataidat és ***jogod van a tökéletesedés útját keresni, mely Istenhez vezet.***

Ez a szabadság.

A többi, amit ezzel a fedőnévvel cégjelezve annyiszor tűztek zászlóikra emberi megmozdulások, csupán valamely embercsoport önzését, izgágaságát vagy uralmi vágyát képviseli egy másik embercsoport rovására.

Az igazi, természetes szabadságtól irtózik minden közösség, mivel az felszabadítja az egyént és ezáltal megszünteti a közösséget.

Nem az a szabadság, hogy úgy élhatsz, mint egy diktátor és kedved szerint érvényesítheted a benned felgyülemlett gyűlöletet. Szabadság az, hogy nincs diktátor fölötted más, csak a Teremtő Rend. És hogy a gyűlölet ellen megvédelmezheted magadat a szeretettel.

Mi tehát a tökéletesedés útját keressük, azon akarunk járni, hogy az Istenhez eljuthassunk. A tökéletesedés útja a szeretet útja. Imádkozzunk!

Uram, kérlek, engedd a szeretettel megízlelni azt, amit ízlelek az ismerettel; éljem át az érzéssel azt, amit átélek értelmemmel. Többel tartozom neked, mint ami vagyok teljes önmagamban, de nincsen másom; s még magamat sem tudom önmagam által teljesen visszaadni.

Uram, legalább ezt az én egész valómat vond be szeretetedbe. Egész voltom a teremtés által a tied, add, hogy egészen a tied legyen a szeretet által is. Nézz, Uram, szívemre, ezt szeretné, de magától nem képes erre. Add meg te, amire nem képes. Engedj belépnem szereteted szentélyébe. Ámen.

Nemzetünk számára mindig is fontos volt a szabadság. Bizony, sokan életüket adták azért, hogy az elnyomás, a rabság ellen kivívjuk függetlenségünket, szabadságunkat. Úgy látszik ez a magyar nemzet örökös feladata. De ennek a szabadságnak is alapja a belső szabadság, az Isten gyermekeinek szabadsága, amikor szabadon akarjuk tenni a jót, ami a hitünkre alapozott értékrendünkből számunkra természetes, szinte kötelező készítés. A lélek szabadságát a legcudarább időkben sem tudták elvenni tőlünk. Manapság is folyamatosan próbálkoznak. Ez olyan kincsünk, amire érdemes vigyáznunk!

Heltai Jenő: Szabadság

Tudd meg: szabad csak az, akit
Szó nem butít, fény nem vakít,
Se rang, se kincs nem veszteget meg,
Az, aki nyíltan gyűlölhet, szerethet,
A látszatot lenézi, meg nem óvja,
Nincs letagadni, titkolni valója.

Tudd meg: szabad csak az, kinek
Ajkát hazugság nem fertőzi meg,
Aki üres jelszókat nem visít,
Nem áztat, nem ígér, nem hamisít.
Nem alkuszik meg, hű becsületéhez,
Bátran kimondja, mit gondol, mit érez.

Nem nézi azt, hogy tetszetős-e,
Sem azt, kinek ki volt, és volt-e őse,
Nem bámul görnyedőn a kutyabőrre
S embernek nézi azt is aki póre.
Tudd meg : szabad csak az, aki
Ha neve nincs is, mégis valaki,

Vagy forró, vagy hideg, de sose langyos,
Tüzet fölöslegesen nem harangoz,
Van mindene, ha nincs is semmije,
Mert nem szorul rá soha senkire.
Nem áll szemébe húzott vaskalappal,
Mindég kevélyen szembe néz a Nappal,

Vállalja azt, amit jó társa vállal,
És győzi szívvel, győzi vállal.
Helyét megállja mindég, mindenütt,
Többször cirógat, mint ahányszor üt,
De megmutatja olykor, hogy van ökle....
Szabad akar maradni mindörökre.

Szabadság ! Ezt a megszentelt nevet
Könnyelműen, ingyen ajkadra ne vedd !
Tudd meg: szabad csak az,
Aki oly áhítattal mondja ki,
Mint Istenének szent nevét a jó pap.
Szabad csak az, kit nem rettent a holnap.

Ínség, veszély, kín meg nem tántorít
És lelki béklyó többé nem szorít.
Hiába őrzi porkoláb s lakat,
Az sose rab, ki lélekben szabad.
Az akkor is, ha koldus, nincstelen,
Gazdag, hatalmas, mert bilincstelen.

Ez nem ajándék. Ingyen ezt nem adják,
Hol áldozat nincs, nincs szabadság.
Ott van csupán, ahol szavát megértve
Meghalni tudnak, és élni mernek érte.
De nem azért dült érte harc,
Hogy azt csináld, amit akarsz,

S mindazt, miért más robotolt,
Magad javára letarold,
Mert szabadabb akarsz lenni másnál.
A szabadság nem perzsavásár.
Nem a te árud. Milliók kincse az,
Mint a reménység, napsugár, tavasz,

Mint a virág, mely dús kelyhét kitarva
Ráönti illatát a szomjazó világra,
Hogy abból jótestvéri jusson
Minden szegénynek ugyanannyi jusson.
Míg több jut egynek, másnak kevesebb,
Nincs még szabadság, éget még a seb.

Amíg te is csak másnál szabadabb vagy,
Te sem vagy még szabad, te is csak...
Gyáva rab vagy.

„Az sose rab, ki lélekben szabad.”

Érdemes elgondolkodni, vajon én magam mennyire vagyok szabad?

Siklós József: Valósággal szabadok!

(János 8,36)

Ha bilincsként nem kényszerül
elmédre bűnös gondolat,
szennyes, fertőzött képzelet,
- akkor vagy igazán szabad!

Ha rontó, vesztő szenvedély
forgószeleként el nem ragad,
mert van erősebb Őriződ,
- akkor vagy igazán szabad!

Ha nem kötözik nyelvedet
csúf, bántó, illetlen szavak,
s hazudni nem vagy kénytelen,
- akkor vagy igazán szabad!

Ha éjsötét tömlőbe már
gyűlölet, gyilkos indulat
be nem falazza szívedet,
- akkor vagy igazán szabad!

Ha öklöd nem sújt gonoszul,
nem rántja görcsbe markodat
zsugori önzés, - adni tudsz,
- akkor vagy igazán szabad!

Halálfélelem rabjaként
figyelsz sötétlő árnyakat...
Húsvéti fény, ha rád ragyog,
- akkor vagy igazán szabad!

Ha kísértés lejtőire
ingatag lábad nem szalad,
s jár béke, hűség útjain,
- akkor vagy igazán szabad!

Jaj, rabbá tesznek bűneink
mindnyájunkat a Nap alatt...
Kit Isten Fia szabadít:
az lesz valósággal szabad.

Tekintsünk most a szabadító Isten Fiára, aki megmutatta nekünk az igazi szabadságot. Sőt, állandóan segít nekünk, hogy ezt meg is tudjuk őrizni. Énekeljünk.

***//: Jézus a jóság, veled van mindig, átölel téged.
Jézus a jóság, bízd rá életed! ://***

A keresztény szabadsághoz tartozó fontos fogalmak: alázat, szolgálat, szeretet, hűség – és még sok pozitív dolog –, ami esetenként elbizakodottakká is tehet bennünket. Erre figyelmeztet Newman bíboros.

J. H. Newman: Istenem!

Lehet lelkünk még oly fennkölt:

telve jószándékkal, buzgalommal, elszántsággal,
mégis elég egy pillanatra elszakadnunk tőled, hogy

legkiválóbb *érzelmeink* szertelenséggé fajuljanak,
szeretetünk erőtlen érzelemmé satnyul,
előrelépésünk lelki kevélységgé ágaskodik,
buzgalmunk erőszakossággá türelmetlenkedik,
önbizalmunk elbizakodottsággá fuvalkodik.

Ilyenkor döbbenünk rá arra,

hogy *biztos úton csak te tudsz vezetni bennünket.*

A te szavad a legfőbb életszabályunk.

Az életadó erőt is belőled merítjük

a hit csatornáján keresztül.

Igen, biztos úton csak az Úr tud vezetni bennünket. Amit a világ felkínál – Isten helyett – az hosszabb, de rövidebb távon is biztosan zsákutca, rossz irányba vezet. Valljuk is ezt meg közös imánkkal:

Uram, szívem szeretet nélkül nem tud meglenni. De még sokáig kell veled menetelnem, míg szeretetedet igazán megismerem. Akkor talán megtanulom, hogy a szeretet ott kezdődik, ahol kész leszek feltétel nélkül magam odaadni. Szívem tele van boldogság utáni vágygal, de ez a vágy is megkínózik, mert nem tud igazán beteljesülni.

Ezért kell előbb abba a sötétségbe esnem, mely önző kívánságaimat kioltja. Csak akkor lesz a szeretetem oly erős, mint a halál, mert akkor saját önzésem börtönét törtem át, és szabaddá lettem, mint ahogy a halál szabaddá tesz bennünket az isteni élet dicsőségére. Uram, töltsd be ürességemet, hogy szereteted halvány sugarát mindig láthassam! Ámen.

Nemcsak a külvilág lehet szabadságunk, a külső, ill. belső lelki szabadságunk gátolója. Időnként érezzük, hogy a lelkiismeretünk megszólal, mert gyarlóságunk, bűneink, önmegvalósításunk kelepcei zárnak ketrecbe. Lehet, hogy ez a ketrec arany kalitka, vagy legalább is annak látszik, mégis valahogy rabnak érezzük magunkat. Ez az igazi rabság. De még súlyosabb a helyzet, ha ezt már észre sem vesszük.

Reményik Sándor: Önmagamba falazva

Mi ez? Hol vagyok én?
Hogy kerültem ide
Megint?
Falak, falak:
Égigérő falak
Vesznek körül
Elrendelés szerint.

Kéz nem nyúl rajtuk át.
Hang nem hat rajtuk át.
Egy csillag sem üzen.
Tán vétkeimből nőttek e falak –
Köztük vakon vergődöm,
Némán és süketen.

Túrnék, Uram, tudod
Békességgel más, nagy fájdalmakat –
Csak ezeket elvennéd,
Csak ezeket elvennéd!
E vastagodó kripta-falakat.

Adnál erőt elveszteni magam –
Vagy szabadulni: erőt a karomba.
Voltam szabad,
Most újra rab –
Élhetek-e tovább
Így, befalazva önmagamba?

Voltam szabad –
Az egészség mámorát kortyolgattam,
Szürcsölgettem a munka gyönyörét,
A szeretet ős-ózonát.
S falak, falak...
Valakinek, aki szeret,
Aki tiszta, aki szabad
És aki lát:
Add kezébe a jerikói trombitát.

Jézus már megfújta azt a bizonyos jerikói faldöntőgető trombitát. Felkínálta, felkínálja folyamatosan a szabadulást önnön börtönünkből is. Élünk hát a lehetőséggel, ha úgy érezzük, hogy erre most szükségünk van, mert saját szellemi, fizikai mókuskerekünkből nem tudunk kiugrani! És szeretettel, alázattal, meghallgatással álljunk testvéreink mellé is, hogy segítsük az ő szabadulásukat is. Szóval, tettel. - Most éppen egy régebbi Koncz Zsuzsa dallal:

Szólj, kedvesem, mondd el nekem, mért érzed úgy, hogy nem szabad.

Szólj, kedvesem, mondd el nekem, miért feszít az indulat.

*Nézz fel hát, ó, nézz fel hát, felettünk végtelen az ég,
Nézz fel hát, ó, nézz fel hát, ha ritkán is, de néha kék.*

Szólj, kedvesem, mondd el nekem, mért érzed úgy, hogy nem lehet,

Szólj, kedvesem, mondd el nekem, emeld hát fel konok fejed.

*Nézz fel hát, ó, nézz fel hát, felettünk végtelen az ég,
Nézz fel hát, ó, nézz fel hát, ha ritkán is, de néha kék.*

Tudom azt, hogy semmi nem veszett el,

Tudom azt, hogy végleg nem veszett el,

Tudom azt, hogy egyszer új tavasz jön el.

Nekünk talán nehéz lesz, kívárni tán kevés lesz az élet...

Szólj, kedvesem, mondd el nekem, a szíved mért kőkemény.

Szólj, kedvesem, mondd el nekem, csak azt ne mondd, hogy nincs remény!

*Nézz fel hát, ó, nézz fel hát, felettünk végtelen az ég,
Nézz fel hát, ó, nézz fel hát, ha ritkán is, de néha kék.*

*Tudom azt, hogy semmi nem veszett el,
Tudom azt, hogy végleg nem veszett el,
Tudom azt, hogy egyszer új tavasz jön el.
Nekünk talán nehéz lesz, kívánni tán kevés lesz az élet...*

Ezt a dalt nem éppen imaórára szánták, de mostani témánkhoz, bűneinktől, az önnön börtönünkből való szabaduláshoz értelmezhető buzdítást ad. Igen, néha fel kell néznünk. Sok külső és belső kényszer feszíti indulatainkat. Konok fejünkkel, kőkemény szívünkkel sokszor reményünket veszítjük. Fel kell hát néznünk a végtelen égre, a végtelen Istenre! Igen, talán sokszor nehéz, de az önismeret és az önnevelés, úgy is mondhatjuk – Jézus útján való előre haladás – élethosszig tartó feladatunk. És ezt a harcot nem szabad feladnunk. Idősödő korunkban is meg kell találnunk, fel kell ismernünk a lehetőséget, amit az Úr felkínál, a Szentlélek sűg. Lehet, hogy ehhez újra gyermekké kell válnunk – legalább is lelkileg... Ez a megőrzött, megélt szabadságunk, lelki békénk, ami kiváltság a jóra.

Aranyosi Ervin: Merj újra gyerekké válni!

Azt hiszed, a fiatalság életkor kérdése?
Az arcodra, a zord idő, ezer ráncot vés-e?
A tested sem úgy moco-rog, ahogy régen mozgott?
Fájdítja az ízületet, megbántja a csontot?
És a lelked, vele mi van? Képes-e repülni?
Hétköznapi fogságából ki tudsz menekülni?
Él-e benned még a gyermek szép szabadság vágya?
Mert, ha lelked nem köt gúzsba, még tiéd a pálya!
Figyeld, mi tesz még boldoggá, mitől jó a kedved?
Az életed minden reggel meg kell ünnepeled!
Keresd meg a mosolyodat, arcod szép ruháját,
keress új célt, új álmokat, élvezd ki a báját.
Érezz hálát minden percért, mert ha jól csinálod,
gyerekesen kedvessé lesz újra a világod.
Nem számít, hogy más mit gondol, hogyan kéne élned!
Élvezd ki a mai napod, nincsen mitől félned!
És ha lenne bátorságod, kezdj hát új dologba!
Lépj bátran ki a napfényre, ne ülj a sarokba!

A szabadságunkért tehát folyamatosan tenni, küzdeni kell, gyakran szemben önmagunkkal is, nemcsak a külvilággal. Ha látjuk a célt, akkor van értelme ennek. Mi igyekszünk messzebbre tekinteni, oda, ahol a földi utunk végén Jézus vár. „Messze nézzen, aki élni akar!” írja Sík Sándor egyik versében. Keresztény szabadságunknak ez a perspektívája.

Ma néhány fontos elemét vizsgáltuk ennek a pozitív szabadság értelmezésnek – természetesen a teljesség igénye nélkül, hiszen nagy irodalma létezik a szabadság gondolatának. De talán a lényegét sikerült érintenünk, és a magunk számára tudjuk értelmezni, definiálni, megfogalmazni is a saját szabadságunkat. Az Úrra tekintve ez nem olyan nehéz, hiszen mennybemenetelekor megígérte, hogy velünk marad a világ végéig. Ebben a tudatban és hitben énekeljük befejező énekünket:

//: Jó az Úrban bizakodni, jó az Úr. Remélj, és bízz benne, jó az Úr! ://

Nyugodalmas jó éjszakát, dicsértessék a Jézus Krisztus!

„A keresztény szabadság ott kezdődik, amikor valaki felismeri: egyedül Isten tudja, hogyan lehetek azzá, akinek ő teremtett. S ebből a bizalomból az következik, hogy az illető önként elkezdi cselekedni Isten akaratát. Már nem mások befolyása, az események kényszere vagy saját romlott szíve diktál neki, hanem arra hallgat, aki neki mindig jót akar. Nem sodródik, hanem céltudatosan él. Szabaddá vált az Isten nélküli gondolkozás minden kényszerétől, s szabaddá vált az Istennek való következetes engedelmes-ségre. Ez így paradox fogalmazás, de aki így él, tapasztalja, hogy szabad, s minden korábbi kísérlete egyfajta rabság volt ehhez képest.

*Ugyanakkor tudja, hogy ez nem olyan teljesítmény, amiért neki Istentől bármi járna. Ez nem megelőzi az üdvösséget, hanem követi azok életében, akik már előbb Isten kegyelmét hittel megragadták. Ez a szabadság, az Isten akaratának felismerése és boldog cselekvése már gyümölcs, következmény. Pál apostol így nevezi: az **Isten gyermekeinek dicsőséges szabadsága** (Róm 8,21).”*

Internet

Petőfi Sándor: Ha férfi vagy, légy férfi...

Ha férfi vagy, légy férfi,
S ne hitvány gyöngé báb,
Mit kény és kedv szerint lök
A sors idébb-odább.
Félénk eb a sors, csak csahol;
A bátraktól szalad,
Kik szembeszállanak vele...
Azért ne hagyj magad!

Ha férfi vagy, légy férfi,
S ne szád hirdesse ezt,
Minden Demosthenesnél
Szebben beszél a tett.
Építs vagy ronts, mint a vihar,
S hallgass, ha műved kész,
Mint a vihar, ha megtevé
Munkáját, elenyész.

Ha férfi vagy, légy férfi,
Legyen elved, hited,
És ezt kimondd, ha mindjárt
Véreddel fizeted.
Százszorta inkább éltedet
Tagadd meg, mint magad;
Hadd vesszen el az élet, ha
A becsület marad.

Ha férfi vagy, légy férfi,
Függetlenségedet
A nagyvilág kincséért
Áruba ne ereszd.
Vesd meg, kik egy jobb falatért
Eladják magokat.
„Koldusbot és függetlenség!”
Ez legyen jelszavad.

Ha férfi vagy, légy férfi,
Erős, bátor, szilárd,
Akkor, hidd, hogy sem ember
Sem sors könnyen nem árt.
Légy tölgyfa, mit a fergeteg
Ki képes dönteni,
De méltóságos derekát
Meg nem görbítheti.

Plébániai füzetek

Kiadó:

Esztergom-Városi Plébánia

Esztergom, Rudnay tér 9.

www.szentanna.extra.hu

T.: 06 33 312 291

A sorozat szerkesztője:

Nyitrai László

képviselőtestületi alelnök

Sokszorosítás:

Spori Print Vincze Nyomda